

[Elmquist.]

som forfejlet og temmelig formaalsløst. Hvor er det dog haabløst for os Borgere, udtalte vedkommende, at vi skal yde Ofre og saa se, at en af vore klogeste Mænd paa dette Omraade skriver, at det hele er forfejlet og temmelig formaalsløst. — Ja, det er haabløst, og derfor burde Rigsdagen efter min Mening heller ikke lægge Navn til det, for Rigsdagen bør ikke gennemføre noget, som kræver forøgede Ofre af Borgerne, naar det intet nytter; og enhver kan sige sig selv, at den tvungne Opsparing, som betyder, at der henlægges 65 Mill. Kr., hvoraf mindst Halvdelen sikkert maa skaffes ved Laan, saa at der kun bliver en reel Opsparing paa ca. 30 Millioner, ingen som helst Nytte er til paa et Tidspunkt, hvor det offentlige bruger aarlig 1600—1700 Millioner til Bestridelse af sine Udgifter. Her skulde der spares, her skulde Ministeren sætte ind, det vilde hjælpe, men her mangler man Evnerne til at gøre det, til at faa Udgifterne ned. Og jeg vil sige, at selv om jeg er forvisset om, at mindst de 30 Millioner skal laanes, saaledes som Forsikringselskaberne ogsaa peger paa det, gennem Belaaning af Policier o. s. v., er jeg ikke engang sikker paa, at der bliver 30 Mill. Kr. tilbage; for Ministeren har lovet at give Dispensation i vidt Omfang, og altsaa vil der gaa yderligere en hel Del Millioner væk ved disse Dispensationer, saa at det bliver en ren Klatskilling, man her opsparer, som ikke har ringeste Indflydelse i Retning af at modarbejde Inflationen i dette Land.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Bemærkningerne kan samles i dette, at jeg finder, det foreliggende Skatteforslag virker for haardt over for Aktieselskaberne, særlig over for de smaa Selskaber og Selskaber med lille Aktiekapital, specielt derved, at man ikke tillader Fradrag af Merindkomstskat for Aktieselskaber, saaledes som man tillader det for Privatpersoner, og at det foreliggende Opsparingsforslag er formaalsløst og virker tyngende paa en Del Borgere, et lille Udsnit af Borgerne i vort Land, og bevirker, at de Vanskeligheder, disse i Forvejen har at kæmpe med, bliver endnu større, uden at det hjælper Staten det mindste, og uden at det tjener det, som skulde være Formaalet, nemlig at modarbejde Inflationen.

Jeg har ikke meget Haab om, at man i dette høje Ting vil kunne opnaa Ændringer i Opsparingsforslaget; men jeg vil haabe, at det i det Udvalg, der skal arbejde med Sagen, vil lykkes at faa indført den Ændring, at Merindkomstskatten maa fradrages de

efterfølgende Aars Indtægter for Aktieselskaber, saa at denne Merindkomstskat ikke skal beskattes igen. Jeg synes, at den højtærede Minister maa kunne gaa med dertil, og jeg haaber, at Udvalgets Arbejde i hvert Fald vil medføre dette retfærdige Resultat. Jeg vilde hilse det med Glæde, og af min Udtalelse, at jeg ikke kan stemme for Forslaget, saa længe denne uretfærdige Bestemmelse er i det, vil ogsaa fremgaa, at jeg da vil kunne gaa med til Forslaget, selv om jeg mener, at det stadig vil være strengt mod Aktieselskaberne.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg ønsker blot i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Elmquist at fremhæve, at alle Varer, billige og dyre, er undergivet Priskontrolraadets Foranstaltninger; men det forekommer mig at være selvindlysende, at Priskontrolraadet først og fremmest sætter ind over for Nødvendighedsartikler, søger at gennemføre Prisregulering for de Varer, som er nødvendige for Befolkningens daglige Forbrug, og i mindre Grad beskæftiger sig med de luksusbetonede Varer, som jo Hummer og Sommerand maa siges at være, idet man særdeles vel kan undvære at spise Hummer og Sommerand, medens det er nødvendigt for Befolkningen at faa det daglige Brød og hvad dermed staar i Forbindelse til rimelige Priser. Det er paa disse Omraader, at Priskontrolraadet efter mine Direktiver først og fremmest sætter ind; det øvrige maa komme i anden Række.

Elmquist: Jeg er ganske enig med den højtærede Handelsminister. Selvfølgelig er det paa de andre Punkter, der først og fremmest maa sættes ind. Men det var ogsaa kun i en Bibemærkning, at jeg henledte Opmærksomheden paa, at det vilde have sin Betydning, hvis man vilde holde de ledige Penge i Skak, at man saa ikke lod dem boltre sig paa disse Luksusomraader. Det glæder mig, hvad jeg forstod af Ministerens Udtalelser, at Turen ogsaa kommer til dette Luksusforbrug, og jeg tror, det vil glæde mange Mennesker, hvis det sker, for man maa ikke glemme, at det ogsaa har det Moment i sig, at det forarger dem, der i disse Tider skal se nøje paa Pengene, dem, der skal passe paa ikke at bruge for meget.

Stein: Det er kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg skal fremsætte til den højtærede Finansminister, idet jeg takker for de Udtalelser, Ministeren fremsatte over for mig.